

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
บริหารราชการส่วนจังหวัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ สภาจังหวัดประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด

การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ให้ถือเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดตามหลักฐานทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง จังหวัดใดมีราษฎรไม่เกินสองแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกได้สิบแปดคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินกว่าสองแสนคนแต่ไม่เกินห้าแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกได้ยี่สิบสี่คน จังหวัดใดมีราษฎรเกินกว่าห้าแสนคนแต่ไม่เกินหนึ่งล้านคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกได้สามสิบคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินกว่าหนึ่งล้านคนขึ้นไป ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกได้สามสิบหกคน

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๐

ในอำเภอหนึ่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดได้หนึ่งคน เมื่อได้รวมจำนวนสมาชิกตามเกณฑ์นี้แล้วยังไม่ครบจำนวนสมาชิกที่จะมีการเลือกตั้งได้ตามวรรคสองให้ดำเนินการดังนี้ เอาจำนวนสมาชิกที่จังหวัดจะพึงมีได้ไปหารจำนวนราษฎรทั้งจังหวัด ได้ผลลัพธ์เท่าใด ให้ถือเป็นเกณฑ์สำหรับคำนวณสมาชิกเพิ่ม โดยอำเภอใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุดให้อำเภอนั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน แล้วให้อาผลลัพธ์ดังกล่าวหักจากจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น เหลือเท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น ในการพิจารณาเพิ่มสมาชิกที่ยังขาดจำนวนอยู่ และให้กระทำดังนี้ต่อ ๆ ไปจนได้สมาชิกครบจำนวน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ สมัยประชุมสามัญให้มีกำหนดสิบห้าวัน แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะให้ปิดสมัยประชุมก่อนกำหนดหรือจะให้ขยายเวลาสมัยประชุมออกไปอีกก็ได้”

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๐

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ เมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดจะเรียกประชุมสภาจังหวัดเป็นการประชุม สมัยวิสามัญก็ได้ หรือเมื่อสมาชิกสภาจังหวัดมีจำนวนไม่ต่ำกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่อยู่ในตำแหน่ง เข้าชื่อทำคำร้องขอ ขึ้นต่อประธานสภาจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกประชุม สภาจังหวัดเป็นการประชุมสมัยวิสามัญภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอดังกล่าวจากประธานสภาจังหวัด

สมัยประชุมวิสามัญให้มีกำหนดเจ็ดวัน แต่ผู้ว่าราชการ จังหวัดจะให้ปิดสมัยประชุมก่อนกำหนดหรือจะให้ขยายเวลา สมัยประชุมออกไปอีกก็ได้”

มาตรา ๖ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดพระนครหรือสมาชิกสภาจังหวัด ชนบุรีว่างลง และจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดที่เหลืออยู่ใน ตำแหน่งมีไม่ครบตามเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดที่กำหนด ไว้ในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วน จังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๐

ให้ดำเนินการแต่งตั้งตามความในข้อ ๑ ของประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๔ เพียงเท่าจำนวนที่ยังขาดอยู่

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
จำนวนสมาชิกสภาจังหวัดมีจำนวนมากเกินไป ไม่สะดวกแก่การปฏิบัติ
งานของสภาจังหวัด และวันประชุมสมัยสามัญและสมัยวิสามัญกำหนด
ระยะเวลาไว้เกินความจำเป็น จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด